

3, 805. 12163. 12220. 14892. 4, 1666. 5, 7212. R. 3, 26, 21. 6, 19, 28. RAGH. 5, 50. KATHÁS. 48, 35. RĪGĀ-TAR. 5, 221. 8, 1420. 1581. PRAB. 7, 13. BHĀG. P. 1, 9, 38. 4, 17, 13. 10, 21. 9, 6, 15. 10, 83, 26. मनसिञ्ज^० Gtr. 4, 2. 3, 3. KATHÁS. 56, 254. कटाक्ष^० Gtr. 3, 14. Spr. 1626 (II). दृष्टि^० 1861. डुहति^० BHĀG. P. 4, 7, 15. = ताम्र Spiess, Wurfspiess MED. — 3) f. आ gaṇa कृत्वादि zu P. 4, 4, 62. a) eine kleine Schaufel H. an. MED. HĀR. 263. — b) Strasse AK. 2, 2, 2. H. 981. H. an. MED. HALĪ. 2, 134. विशिखात्तराणि — अतिपपात वाणिभिः Çiç. 13, 104. — c) Krankenzimmer Suçr. 1, 8, 8. विशिखानुप्रवेशनीय vom Eintritt in das Krankenzimmer d. h. in die Praxis handelnd 29, 18, 30, 4. — d) die Frau eines Barbirs ÇABDĪR-THAK. bei WILSON. — e) = नलिका MED. नलिका ÇKDr. nach derselben Aut. — विशिखात्तरम् Suçr. 1, 368, 12 wohl fehlerhaft für विशाखात्तरम्. Vgl. वैशिख.

विशिष्य UNĀDIS. 3, 145. n. Haus UGÉVAL.

विशिप्रिय (von 2. वि + शिप्र) adj. etwa ohne Backenstücke d. h. ohne Handhaben an den Seiten, von Soma-Gefässen VS. 9, 4.

विशिर s. विसिर.

विशिरम् (2. वि + शि^०) adj. 1) kopflos MBh. 8, 4344. HARIV. 2753. von einem (fremden) Kopfe befreit MBh. 9, 2265. — 2) ohne Spitze, ohne Gipfel: ताल HARIV. 13517.

विशिरस्क (wie eben) adj. kopflos MBh. 6, 4167. 8, 4096. 11, 476.

विशिशासिषु (vom desid. von शम् mit वि) adj. zu schlachten bereit AIR. Br. 7, 17.

विशिषिर्त्रै (विशि ऽशिप्र Padap.) m. N. eines dämonischen Wesens RV. 5, 45, 6. = विगतक्तु SĀ.

विशिष्य (von 2. वि + शिप्) adj. देवमातृणां विशिष्यानां मन्त्राः Ind. St. 3, 458.

विशिष्यमिषु (vom desid. von यम् mit वि) adj. auszuruhen beabsichtigend DAÇAK. 22, 14 (विशिष्यमिषु gedr.).

विशिष्ट s. u. शिष् mit वि und वैशिष्ट.

विशिष्टचारित्र m. N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 182. 233.

विशिष्टचारिन् m. dieselbe Person ebend. 233.

विशिष्टता (von विशिष्ट) f. Vorzüglichkeit, ein ausgezeichneter —, besserer Zustand: मतिः — एति विशिष्टताम् (विशिष्टैः सह समागमात्) Spr. 3358.

विशिष्टव (wie eben) n. dass. ÇAMK. zu BRH. ĀR. Up. S. 47.

विशिष्टवैशिष्ट्यबोधरुस्य n., विशिष्टवैशिष्ट्यबोधविचार m. und विशिष्टवैशिष्ट्यवाद m. Titel von Schriften HALL 42. fg.

विशिष्टद्वैत n. eine unterschiedene Einheit, eine Einheit mit Attributen WILSON, Sel. Works I, 43. °वादिन् MĀDHAVABHĀṢHA im ÇKDr.

विशिष्टी f. N. pr. der Mutter von Çamkarākārja HALL 167.

विशिष्य in der Stelle: स्यादरेभ्यो विशिष्टानि ऋमान्युपधारयेत् । उपपन्नं हि यच्चेश विशिष्येत विशिष्यया MBh. 12, 8699. विशिष्यया ed. Bomb., welches NILAK. in विशिष्य (= विशेषं कृत्वा) या trennt. Wir vermuthen, dass विशिष्येताविचेष्टया zu lesen sei: dass Bewegung höher stehe als Nichtbewegung. विशिष्य bei WILSON, SĀMKEJAK. S. 151 und SARVADARÇANAS. 158, 18. fg. fehlerhaft für विशिष्य zu specificiren, was specificirt wird.

विशीत m. N. pr.; s. वैशीति.

विशीर्ण s. u. शर् mit वि. Davon विशीर्णता f. das Zerbröckeln: प्रुष्कस्य सर्वस्य विषोपदेहाद्विशीर्णता KĀM. NĪTIS. 7, 22.

विशीर्णपर्ण m. = निम्ब RĪGĀN. im ÇKDr.

विशीर्षन् (2. वि + शी^०) adj. kopflos TBR. 2, 3, 1. ÇAT. Br. 4, 1, 5, 15.

विशील (2. वि + शील) adj. schlecht gesittet, einen schlechten Wandel führend Spr. 3021. MBh. 13, 4965.

विष्क m. eine best. Pflanze, = शेतार्क AUSH. 6.

विष्पुण्ड m. N. pr. eines Sohnes des Kaçjapa MBh. 5, 3632.

विष्पुद् s. u. प्रुध् mit वि.

विष्पुद्धारित्र m. N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 182.

विष्पुद्धता (von विष्पुद्) f. Reinheit Spr. (II) 2131.

विष्पुद्धव (wie eben) n. dass. ÇAMK. zu KHĀND. Up. S. 31.

विष्पुद्धसिंह m. N. pr. eines Mannes Vie de HIOUEN-THSANG 94.

विष्पुद्भि (von प्रुध् mit वि) f. 1) das Reinwerden, Reinigung, Läuterung, Reinheit (eig. und übertr.): काव्यसुवर्णं विष्पुद्धिमायाति VARĀH. BRH. S. 106, 4. मृत्रासृग्विष्पुद्भिः Suçr. 2, 36, 18. मेरु^० 1, 193, 16. नृणामकृतचूडानां विष्पुद्धिर्नैशिकी स्मृता M. 5, 67. 6, 69. 9, 9. 11, 53. 72. 89. 131. तत्संसर्ग^० 181. JĪGĀ. 1, 189. 2, 95. 3, 34. आत्म^० BHAG. 6, 12. मनो^० MBh. 3, 2213. R. GORR. 2, 124, 13. RAGH. 1, 10. 12, 48. KUMĀRAS. 5, 79. UTTARAB. 6, 13 (9, 17). PRAB. 23, 11. fg. BHĀG. P. 4, 4, 18. 5, 7, 7. 22, 3. 6, 9, 6. 19, 19. MĀRK. P. 35, 11. Bei den Pāçupata definiert als मिथ्याज्ञानादीनामत्यक्तव्ययोक्तः SARVADARÇANAS. 75, 9. 74, 13. अ^० SĀMKEJAK. 2. NILAK. 23. — 2) Bereinigung —, Abtragung einer Schuld, Ausgleichung einer Rechnung: उत्तमर्णाधमर्णयोर्द्वयविष्पुद्धौ GAUPA. zu SĀMKEJAK. 66. वैर^० so v. a. Rache RĪGĀ-TAR. 4, 283. — 3) vollkommenes Klarwerden, klare Erkenntnis BHĀG. P. 2, 9, 4. 10, 2. — 4) = सम Viçva im ÇKDr.

विष्पुद्भिचक्र n. ein best. mystischer Kreis: काण्ठे °चक्रं तु धूमवर्णं विराजते Verz. d. Oxf. H. 149, b, 36.

विष्पुद्भ्यश्च und °तत्त्व n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 104, a, 22. 95, b, 14. fg. Verz. d. B. H. No. 1057.

विष्पुष्क (2. वि + प्रुष्क) adj. P. 6, 2, 144, Schol. ausgetrocknet, verdorrt, dürr: द्रुम KATHÁS. 56, 20. काण्ठ R. 1, 15. वातातपविष्पुष्काङ्ग R. GORR. 2, 28, 34. MĀLATI. 78, 4. Personen MBh. 12, 7926.

विष्पूचिक und विष्पूचिका s. u. विष्पूचिका.

विष्पूय (2. वि + प्रू^०) adj. (f. आ) ganz leer: °विपणापणा R. GORR. 2, 68, 53. 85, 24. दिशः MBh. 8, 4624.

विष्पूल (2. वि + प्रूल) adj. ohne Spiess RAGH. 15, 5.

विष्पूङ्गल (2. वि + प्रू^०) adj. entfesselt, zügellos, unbändig, keine Schranken kennend; von Personen Spr. (II) 1241. KATHÁS. 5, 3. उदामचिरोन्माद^० 73, 380. भित्तुपतञ्जये लेकिा कृष्णवासीद्विष्पूङ्गलः RĪGĀ-TAR. 8, 801. 813. 2233. त्रपाकोपशङ्काभिः 820. मनसु 2128. चेष्टित KATHÁS. 5, 28. मुखरविष्पूङ्गलमेखला so v. a. über alle Maassen geschwätzig, — tönend Gtr. 2, 16. °पदस्थिति KATHÁS. 38, 115. राजपथा उपलवविष्पूङ्गलाः so v. a. über die Maassen reich an RĪGĀ-TAR. 8, 744. — Vgl. उदाम.

विष्पूङ्ग (2. वि + प्रूङ्ग) adj. 1) eines Hornes oder der Hörner beraubt HARIV. 4154. निःप्रूङ्ग die neuere Ausg. — 2) des Gipfels beraubt: पर्वत MBh. 7, 6900.